

Recensie: Buko****

Kaaitheater Brussel
maandag 4 september 2017

foto © Sofie Jaspers

Recensie:

Buko, dat verwijst naar het leven en werk van de Amerikaan Charles Bukowski, is alweer een Abattoir Fermé voorstelling pur sang geworden. Een ruwe en ranzige voorstelling over twee mislukte schrijvers die elk in een kamer in het aftands Sunset Motel in Hollywood wonen op zoek naar de faam en het succes dat ze nooit zullen bereiken of voelen. Buko is niet alleen erg direct qua taal. Ze schoffeert het publiek maar ook het theaterwezen in wezen, steekt ook de draak met het literaire wereldje en grijpt terug naar de oerdriften: drank en seks. De mannen pochen over hun veroveringen en seksuele escapades maar in se zijn ze erg eenzaam. Tot ze Chinees bestellen en een delivery girl in korte jeans verschijnt.

'No vacancy' staat er op het lichtje bij het management van het motel. Al van bij de start van de voorstelling druipt de marginaliteit er af. Dominique Van Malder zien we bijna constant in zijn licht bruine marcelleke en Tom Vermeir draagt iets dat al lang uit de mode is. Beiden staan met vettig haar op het podium of wat had u gedacht. Dominique start met zijn eerste verhaal over een van zijn veroveringen: de Griekse Lydia die vol tattoos en piercings staat. Toen hij haar anaal nam, las ie 'Lust' op haar onderrug. 'Over tien jaar staat daar luster' vult Tom schalks aan. Meteen is het niveau gezet van deze voorstelling waar de seks vanaf druipt, en gefilosofeer met de fles in de hand op het publiek wordt afgestoken. Dat levert niet zelden interessante inzichten op en links en rechts zelfs een streep poëzie die uitvergroet in het zuinig gehanteerde Algemeen Nederlands erg lachwekkend wordt. Wanneer Dominique dan ook nog eens de draak steekt met interactief theater en het publiek wil betrekken, maar daar nooit in slaagt, slaagt Abattoir Fermé in zijn opzet. Buko is dus pijnlijk grappig en de afkeer die je bij de start voelt ten opzichte van het geheel wordt op den duur gewoon heerlijke kolder. En ja, daar horen heel wat boeren bij die live op het podium gelaten worden.

Tom is voor de charmes van Mindy gevallen die een grote poes had. 'Het leek alsof ik aan het neuken was met een plastic zak waar ik de randen niet van kon vinden.' Jessy leerde hij dan weer in een hotellobby kennen en hij mocht meteen naar haar kamer. De brandwonden die hij daar opliep tijdens de daad, bluste ze door op hem te plassen. 500 dollar kreeg ie steeds wanneer hij de liefde met haar bedreef. Eén verlangen had ze telkens: dat ie haar sloeg op de poes. Een ander avontuur beleefde hij met Xandra met haar zwarte pony. Zij behoorde tot de Church of Satan. Aangekomen bij haar appartement bood ze coke aan waarop Tom antwoordde: 'Dr. Pepper of Pepsi?'. En hoewel hij haar pijpbeurt wel wist te waarderen, eindigde het met de brandweer die het appartement mocht komen blussen toen de pepperspray van de politie die binnenviel (omwille van nachtlawaai) de gordijnen in de fik had gezet. Een andere vrouw pijpte hem zo lang hij de tabel van Mendeljev uit het hoofd kon opzeggen omdat dat haar aan haar vorige lief deed denken. 'Het was alsof ik een examen aan het afleggen was waar ik graag door wou zijn.' zegt Tom erover. Tot ie moeite had om het 118de element (Oganesson nvdr.) op te noemen en hij onverrichter zake huiswaarts werd gestuurd.

Tijdens Buko zijn volgende filosofische 'pareltjes' te horen: 'Verhalen zijn waarheid. Waarheid zijn verhalen. Woorden zijn beelden. Je kijkt ernaar.', 'Pooiers en hoeren zijn de bloemen van de wereld.', 'Ja, vrouwen je kan er niet genoeg van krijgen.', 'Drie vrouwen is ideaal: een voor de lul, een voor de hand en een voor de mond.'

'De mens komt er achter wat hij is in momenten van extremis.', 'Een boek schrijven, is als een man die een kind baart.', De natuur is niet sympathiek. Ze geeft geen kloten om iets.', 'De cirkel van het leven, is interessant. Maar ze (wie daarover praat of schrijft nvdr.) zetten zich er niet in!', 'Heb je het over moederseks?' (Tom tegen Dominique), 'Het is het innerlijk dat telt! Fuck you!', 'Ik heb het niet voor hipsters. Ze verstoppen zich achter lattes en bars. Ze zijn zichzelf niet. Ze doen alsof' (Dominique keurt een lief van Tom af), 'Is there a connection between eating herbs and the smell of your pussy?' (tegen Sung-Im Her), 'Batida. Dat is lang geleden. Daarmee heb ik mijn fruit ineens ook gehad.' waarop Dominique zich insmeert met het goedje en met zijn vingers zijn tepels stimuleert en vervolgens tegen het deels verbouwereerde publiek zegt: 'Het hoort er allemaal bij in de ticketprijs. Ik weet dat je het wil!', 'Soms is het beter te verlangen dan te bezitten.', 'So much space. So little of it.' (Sung-Im Her maakt het uit met Tom omdat ze te weinig ruimte heeft) en 'de bibliotheken van de wereld gapen zich in slaap.'

En qua taalhumor stippen we het volgende aan: 'Ik ben met mijn gat in de boter gevallen... Ik stap er uit.', 'Het is KiMOOno en bamBOE. Zijn er taalgevoelige mensen in de zaal?', 'We zitten in (mijn) Nol-lywood', 'Ik versta wat je zegt maar ik begrijp niet wat je wil zeggen.', 'Ik picknick nie', 'Ik cam en ik kom' (Dominique die seksites bezoekt op de computer van de bib), 'Fuck you' (Sung-Im Her tegen Dominique Van Malder) " "You wish!" (Dominique als repliek), 'A Bic Pen.' (een grote pen/een balpen van het merk Bic en tevens een sneer naar de beperkte Engels spreekvaardigheid onder Aziaten) en 'Ge ziet er goed uit, maar ge moet u wat beter verzorgen.' (Tom die ondertussen verhuisd is en gaan samenwonen met Sung-Im Her tegen Dominique die volledig aan lagerwal is geraakt, de kots in zijn baard heeft hangen, tegen de frigo verschillende flessen binnendoet, vervolgens nog Chinees eten uiterst ranzig binnenwerkt, rode wijn uit een zak in zijn mond laat lopen om vervolgens een deel op het podium dat ondertussen herdoopt is tot een ranzige smurrie te gaan buikglijden.)

Buko schoffeert het publiek ook meermaals op magistrale wijze: 'Het is toch geen date? Dan heb je de verkeerde voorstelling uitgekozen!' (Dominique tegen een koppel dat vooraan zit), 'Het is hier wel voornamelijk een blank publiek hé? Die anderen zitten wellicht in de KVS.', 'Dat is hier ne mottige blok. Hier zitten zeker alle abonnees en de vrijkaarten.', 'Wat? Ga dan naar een ander stuk zien. Ga dan naar de KVS, hé!' (Dominique reageert op de reacties van het publiek wanneer ie op het podium kotst), 'Zijn er vragen? Onduidelijkheden? Was dat zo goed om op het festival te zetten?' (Dominique tegen het publiek waarna hij drank wil uitdelen aan het publiek) en 'Ik zal sebiet ne keer mijne visuele humor bovenhalen zie!' (Dominique dreigt zijn penis te tonen aan de toeschouwers die niet reageren naar zijn zin.)

En verder steekt Buko ook de draak met het vak en doen de acteurs aan zelfrelativering: 'Op de hoes zetten we een alien die een jonge vrouw neukt. Mensen kopen op de hoes.', 'Waar is mijn streepje?' (Dominique zoekt wanneer ie zat is, de markering op het podium waar hij moet gaan staan om in het licht te staan), 'Ik heb nog iets gevonden in de foyer' (Tom komt met een emmer alcohol op de proppen.), 'Ik ben niet zo bekend in Brussel.' (Tom Vermeir over zichzelf als acteur), 'Mensen moeten met een goed gevoel naar buiten gaan. (iets wat producenten vaak artiesten ook durven opleggen), 'Voor Yvette hoer werd, heeft die drie jaar op de academie gezeten.' en 'Ge zit in ne loop' (Dominique tegen Tom).

In Buko passeert onder andere muziek zoals 'Hurt' van Nine Inch Nails en 'Jackson' van Johnny Cash. Maar uiteindelijk is het vooral die ene sneer naar vrouwen, vrouwonvriendelijker dan deze voorstelling kan het wellicht niet, die bijblijft wanneer 'Er is altijd een vrouw om je te redden van de vorige.' gezongen wordt en Van Malder vervolgens 'Hungry heart' van Bruce Springsteen inzet, het publiek in vier groepen

wil indelen maar vaststelt dat niemand meezingt: 'Dan niet hé jong!'

Buko wekt aanvankelijk afkeer op, is bij momenten hilarisch, maar de spanningsboog verslapt ook wel bij momenten tijdens deze 2 uur en twintig minuten durende voorstelling. Dat ligt voornamelijk aan de regie en de acteurs 'want ik bepaal het tempo' aldus Van Malder. Erg knap is zonder meer de prestatie van Dominique die zeer goed de psyche en het gedrag van alcoholiekers heeft bestudeerd en zich heeft eigen gemaakt. Hij slaagt erin om eerst afkeer te wekken voor het personage dat ie neerzet, weet de humoristische kaart vervolgens erg goed te trekken waardoor hij zo waar er in slaagt om een zekere sympathie bij de toeschouwers te bekomen voor de uitzichtloze situatie waarin zijn personage verkeert.

< Bert Hertogs >